

Profesor dr. sc. Franjo Sokolić nakon završetka studija teorijske fizike radi na PMF-u u Zagrebu, 10 godina rada na Institutu “Ruđer Bošković”, a zatim 18 godina u Francuskoj (na Sveučilištu Paris VI i Lille I). Od 2007. radi na PMF-u u Splitu. Bavi se mikroskopskom teorijom tekućina, uglavnom vodenih otopina. Zadnje tri godine vodi međunarodni skup Phsysics and Philosophy u Splitu.

Profesor dr. sc. Franjo Sokolić uveo nas je u temu predavanja postavljajući nam pitanja o valovima, njihovoj podjeli i prirodi svjetlosti. Kratko se osvrnuo na prikaz svjetlosti u umjetnosti i diskusiju iz 19. st. o tome što je zapravo boja. Objasnio nam je kako nastaje jedna od najljepših pojava na nebu – duga te zašto nebo vidimo kao plavo iako se najviše raspršuje ljubičasta svjetlost. Posebno zanimljiv je bio dio u kojem smo shvatili koliko je važna polarizacija (kao svojstvo svjetlosti – transferzalnog vala elektromagnetskog polja) za prikazivanje nama jako dragih 3D filmova. Podsjetili smo se da sve što znamo o svemiru znamo preko svjetlosti i da je mikrovalno zračenje (nastalo 200 000 godina nakon pucanja kozmičkog jaja) najčvršći dokaz teorije velikog praska. Zaključili smo razgovorom o važnosti vode za održavanje topline. Sa sunca dolazi elektromagnetsko zračenje, vidimo svjetlost, a osjećamo toplinu. Najjači staklenički plin je voda koja ne dozvoljava da se toplinsko (infracrveno) zračenje otpusti sa Zemlje. Da nema vode, temperatura bi bila 20-30°C niža i ne bi bilo života.

Izvijestila: Petra Bilokapa I.b